

Kofod-Svendsen (KRF):

Ligesom en række andre ordførere vil jeg komplimentere regeringen for, at man har lagt præcist frem, hvad der er nødvendigt, for at vi kan tiltræde EF-asylkonventionen. Det påskønner jeg.

Så et par bemærkninger, og de er ikke nye i forhold til det, flere ordførere har været inde på.

Den lange sagsbehandlingstid har jo været et stående emne, når vi har haft flygtningedebatter op gennem 1980'erne. Vi kender alle de menneskelige problemer, der rejser sig for asylansøgerne. Men der er jo også involveret økonomi, det er faktisk dyrt, og det er dårligt anvendt penge, at der er nogle, der må vente meget længe. Det koster noget, og det koster noget menneskeligt for de pågældende.

Når vi kan konstatere, at der kan gå 10 måneder, og så sker sagsbehandlingen i et andet land, så må vi have sagsbehandlingstiden ned. Det er virkelig en god ressourceanvendelse at få den ned. Det er også menneskerigtigt. Det synes jeg vi må se på. Vi er i grunden alle sammen enige om det, så det er mere at finde det rigtige instrument.

At alle får adgang til uafhængig rådgivning, som fru Dorte Bennedsen nævnte, er jeg enig i. Dét synes jeg også vi må finde en model.

Med hensyn til det sidste synspunkt, som blev fremført af hr. Niels Helveg Petersen, om de humane grunde har jeg også selv tænkt på, om vi ikke kunne sige det lidt mere præcist. Der kan være nogle familiemæssige grunde, som naturligt taler for, at Danmark bliver stedet, hvor flytningen kommer til at bo. At vi får det lidt mere præcist formuleret, vil jeg også lægge vægt på.

Men det er alt sammen ting, jeg tror vi på en rimelig enkel måde kan ordne under arbejdet i Retsudvalget.

Endnu en gang kan jeg kun komplimentere for det, der er lagt frem.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for den tilslutning, de i hvert fald i hovedsagen har givet til forslaget, og også for det synspunkt, der vel må ligge bag, at der er enighed om, at vi nu stiler imod, at Danmark kan få klarret sine forpligtelser i forhold til vore partnere i EF og i forhold til den asylkonvention, som jo

nu alle andre EF-lande har undertegnet, men som vi endnu ikke har underskrevet.

Regeringen lægger megen vægt på, at vi prøver at få løst det spørgsmål inden sommerferien. Derfor vil jeg også sige til hr. Tom Behnke, at regeringens sigte med at fremsætte forslaget og dermed med at følge det råd, vi fik i forbindelse med første behandling af beslutningsforslaget, er netop, at vi også får løst dette spørgsmål. Det skulle jo være muligt, så meget desto mere som konventionsteksten har været fremlagt et stykke tid og der også har ligget et beslutningsforslag, som nu er omsat i et egentligt lovforslag.

Jeg er klar over, at der vil være en række spørgsmål, som kræver en nærmere uddybning og drøftelse i forbindelse med den efterfølgende udvalgsbehandling. Derfor skal jeg kun knytte enkelte kommentarer til nogle af de spørgsmål, der blev stillet.

Fru Dorte Bennedsen og også andre var inde på spørgsmålet om ventetiden. Vi har i forslaget, hvilket der også blev kvitteret for, lagt op til at fastholde den, man kan sige ganske ambitiøse målsætning, vi har for så vidt angår behandlingen af ansøgninger herhjemme. Men det er lige så klart, at vi har ingen garanti for, at andre lande, som en eventuel udsendelse skal finde sted til, ikke udnytter de frister, der er for dem i konventionen. Vi kan kun håbe på og tilskynde til, at de gennemfører deres del af forpligtelserne så hurtigt som muligt.

Fru Dorte Bennedsen og også andre ordførere var inde på, at netop fordi man kan opholde sig i landet i en relativt lang periode, før der sker en oversendelse til andre lande, bør der være adgang til og mulighed for uvildig rådgivning.

Det synspunkt vil jeg ikke på forhånd afvise. Jeg mener, der kan være grund til at drøfte det, herunder også formen, i forbindelse med det videre udvalgsarbejde. Men jeg vil godt sige, at jeg lægger megen vægt på, at der ikke bygges specielle procedurer op i forbindelse med en sådan uvildig form for rådgivning. Det ville, som hr. Kofod-Svendsen var inde på i sit indlæg, i sidste ende kunne skabe komplikationer eller i hvert fald være med til at udsætte sagerne unødigt.

Flere har været inde på bestemmelsen i § 48 c, og jeg vil selvfølgelig gerne under det videre arbejde søge at nå frem til nogle yderligere præciseringer.